

отъ шеята си най-малко около триесетъ години. Ето, погледайте го ! Върти са на една пета, клѣка и вика : „Ха-ха-ха, хайде-де-де, ицу-цу-цу !“ И дѣдо Либенъ изпълнялъ стародрѣвниятъ посадникъ съ сичките негови археологически подробности.

— Ти си са уморилъ вече, свате, почини си малко, рѣкалъ Хаджи Генчо.

— Не сжмъ са уморилъ, Хаджи ; азъ тамамъ сега захващамъ.

— Ехъ, юнакъ ти е дѣдо Либенъ, юнакъ надъ юнаците ! рѣкалъ Петко Гжбата, който е басмаджия въ Коприщица. — Тоя дѣдо Либенъ играе по-харно и отъ самодивите !

— Азъ вече не мога, казалъ Хаджи Генчо, и изплѣзилъ езикътъ си.

— Ако е тжй, то ти сѣдни, Хаджи, и почини си ; а азъ да поиграя съ тоя юнакъ, който умѣе да са насмива на старците и да имъ казва, че щатъ да паднатъ.